

תת"ע (חדרה) 12595-07-23 - מדינת ישראל נ' ג'ריס שקור

תת"ע (חדרה) 12595-07-23 - מדינת ישראל נ' ג'ריס שקורשלום חדרה

תת"ע (חדרה) 12595-07-23

מדינת ישראל

נגד

ג'ריס שקור

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחדרה

[08.08.2024]

כבוד השופטת סיגל דבורי

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 02.07.24 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות מופרזת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, מיום 02.06.2022.

3. המבקש יוצג בראשית ההליך ע"י עו"ד יוסף פרחי ו/או טארק ענבתאוי (להלן: "באי כח המבקש") מתוקף יפוי כח אשר הופקד בבית המשפט ביום 09.01.2024. באותו המועד עתרו ב"כ המבקש לדחיית הדיון למטרת היערכות לדיון, צילום חומר חקירה ומיצוי הידברות עם המשיבה. נעתרתי לבקשה והקראה נדחתה ליום 02.07.2024. ביום 31.05.2024 הוגשה בקשה לשחרור מיצוג המבקש הן מסיבת אי תשלום שכר טרחת בא כוחו והן מניתוק קשר. נעתרתי לבקשה ובהחלטה מיום 02.06.2024 שחררתי את ב"כ מייצוג הנאשם בהליך זה תוך שחויבו לוודא התייצבות המבקש לדיון הקבוע ליום 02.07.2024.

בבוקר ה 02.07.2024 הוגשה בקשה נוספת, בהולה, לדחיית מועד הדיון, חתומה על ידי עו"ד אעוני חליל החולק, על פי כותרת המסמך, את משרדו עם עו"ד טארק ענבתאוי (מרחוב ההסתדרות 271 חיפה, שהוא למעשה בא כוחו הקודם של המבקש אשר שוחרר לבקשתו מיצוג). נימוקי הבקשה כללו התנצלות על אי התייצבות לדיון תוך חיפושים אחר עו"ד אחר שיופיע, ללא הצלחה. עוד הוטעם כי לב"כ המבקש קבועים דיונים מקבילים בחיפה ובעכו וכי לא יגרם נזק בדחייה נוספת.

בו ביום ניתנה החלטה שיפוטית הדוחה את הבקשה וב"כ הנאשם הותרע כי באם לא יתייצב הנאשם לדיון, יישפט שלא בנוכחותו.

הנאשם או ב"כ לא התייצבו לדיון וניתן פסק דין בהעדר התייצבות. על המבקש נגזרו עונשי פסילה מותנית וקנס כספי. בו ביום הוגשה הבקשה שבפניי, לביטול פסק הדין.

4. לטענת המבקש הרשעתו כרוכה בפגיעה ממשית ברישיון הנהיגה שברשותו, כי לא זלזל בהחלטה השיפוטית וכי סבר כי זו בקשת הדחיה הראשונה בהליך, כי לא הספיק ללמוד את חומר החקירה וכן כי קיימים דיונים מקבילים בבתי משפט אחרים, וכי הקנס הכספי מכביד מאוד על המבקש הסובל ממצב כלכלי ונפשי קשה.
5. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, שכן אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין. המשיבה הטעימה כי אל לו לב"כ המבקש לעשות דין לעצמו ולהניח כי בקשת הדחיה תתקבל.
6. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
7. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם")).
8. המבקש לא התייצב למשפט חרף החלטה שיפוטית המורה לו לעשות כן והמתריעה בפניו כי באם לא יתייצב לדין - ישפט שלא בפניו. ב"כ המבקש הגיש בקשה לדחיית הדיון בבוקר הדין. בקשתו נדחתה. משנדחתה - חובה היה עליו להתייצב לדין.
9. בבקשתו לביטול פסק הדין ציין כי סבר שזו הבקשה הראשונה בהליך ואולם עיון בב"כ המוגדרים בהליך מתוקף יפויי כח מעלה כי עוה"ד טארק ענבתאוי מופיע על גבי יפויי הכח (ראה הערה בסעיף 3 לעיל). דומה כי אין מדובר במשרדים שונים ומכל מקום אין זו זכות מוקנית לדחות דיונים עקב חילופי יצוג בדחיה שאינה ראשונה (וראה לענין זה בנוהל 1-14 של נשיא בית המשפט העליון: אינה ראשונה בהליך ולא הוגשה בסמוך למועד הידיעה על הדין. נקבע כי שיקול עומס עבודה לא יהווה כשלעצמו עילה מספקת לשינוי מועד הדין. נקבע כי ככל ומדובר בנסיבות אישיות של אחד מהצדדים או ב"כ, יש לכלול בבקשה פירוט ניסיון להיעזר בעו"ד אחר. אין מדובר בנסיבות אישיות בבקשה זו).
10. לעניין חשש מעיוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007): "המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם') (ההדגשה שלי - ס.ד.).
11. יוזכר בהקשר זה כי בשלב הדיון בבקשה הסתיים ההליך הפלילי, המבקש הורשע, ודינו נגזר. על-מנת לשכנע את בית-המשפט כי יש עילה טובה לביטול פסק-הדין ולהניע את גלגלי המערכת השיפוטית מחדש, האפשרות האחת היא שהמבקש יראה כי יש נימוק של ממש לאי-התייצבותו לדין. שכחה של מועד הדין לבדה, אפילו אם אירעה בתום-לב, אינה יכולה להצדיק אי-הופעה לדין (ראו רע"פ 418/85 הנ"ל [5]). דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו. עם זאת, כאמור, גם בנסיבות אלה, אם מוכיח המבקש - וזו האפשרות השנייה - שאי-היעתרות לבקשתו עלולה לגרום עיוות דין, דין בקשתו להתקבל, לדוגמה אם לא התייצב נאשם למשפטו עקב שכחה גרדא, אולם מבקשתו עולה באופן חד-משמעי כי בתאריך שבו מיוחסת לו עבירת תנועה הוא לא שהה בתוך גבולות המדינה כלל. בנסיבות אלה החלטה שלא לבטל את פסק-הדין תגרום למבקש עיוות דין, שכן אין כל ספק כי דיון ענייני באישום היה מוביל למסקנה שיש לזכותו. רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6)
12. טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש ולמעשה כלל לא נטענה טענה לגופו של ענין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבססת כידוע חשש מעיוות דין.
13. הבקשה הוגשה ללא אסמכתאות המבססות את הנטען בה ולמעשה הוגשה בעלמא וללא תימוכין.
14. למעלה מן הצורך בחנתי בשנית את מידת העונש - על המבקש הוטלו עונשים של פסילה מותנית וקנס כספי מינימלי, המחויב בחוק. מדובר באישום מסוג הזמנה לדין ולא ברירת משפט. מידת העונש אם כן הינה מקלה.
15. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחתה. ניתנה היום, ד' אב תשפ"ד, 08 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.